

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 med henblik på omklassificering af betalinger som led i swap-aftaler og fremtidige rentesikringsaftaler

(2000/C 116 E/14)

KOM(1999) 749 endelig udg. — 2000/0019(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 10. januar 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

finansielle transaktioner, der blev registreret som formueindkomst under posten renter.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 285,

(4) Dette har givet anledning til problemer, og Kommissionen finder det således nødvendigt at tage disse rentestrømme ud af formueindkomsten ligesom i den reviderede SNA 93.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

(5) Det er således hensigtsmæssigt at registrere disse strømme som finansielle transaktioner under finansielle derivater, der i ENS 95 indgår i F3 »Værdipapirer undtagen aktier«.

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank,

i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten, og

(6) Udvalget for Det Statistiske Program, der blev nedsat ved afgørelse 89/382/EØF, Euratom⁽²⁾, og Udvalget for Penge-, Kreditmarkeds- og Betalingsbalancestatistik, der blev nedsat ved afgørelse 91/115/EØF⁽³⁾, er hver især blevet hørt i overensstemmelse med artikel 3 i de nævnte afgørelser —

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 af 25. juni 1996 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾ er en referenceramme i form af fælles normer, definitioner, klassifikationer og regnskabsregler til opstilling af medlemsstaternes regnskaber, som skal opfylde Det Europæiske Fællesskabs statistiske behov med henblik på at sikre data, som er sammenlignelige mellem medlemsstaterne.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag A i Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 ændres i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning.

(2) I ENS 95 (5.67) defineres swaps ligesom i SNA 93 som »kontraktlige aftaler mellem to parter, som aftaler på særlige vilkår og inden for en fastlagt tidsramme at bytte betalingsstrømme vedrørende to gældsposter af samme størrelse«, og hvori det præciseres, at »de to mest anvendte varianter er renteswaps og valutaswaps«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

(3) I de oprindelige udgaver af ENS 95 og SNA er rentestrømme mellem to parter i enhver form for swap og i fremtidige rentesikringsaftaler blevet betragtet som ikke-

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 310 af 30.1.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

⁽³⁾ EFT L 59 af 6.3.1991, s. 19. Afgørelse som ændret ved afgørelse 96/174/EF (EFT L 51 af 1.3.1996, s. 48).

BILAG

I bilag A i Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 foretages følgende ændringer:

1) I kapitel 4 affattes afsnit 4.47 således:

»4.47. Betalinger som led i swap-forretninger vil i intet tilfælde blive betragtet som renter og bogføres derfor ikke som formueindkomst. (jf. 5.67 d) og 5.139 c) om finansielle derivater).

Tilsvarende skal transaktioner som led i fremtidige rentesikringsaftaler ej heller bogføres som formueindkomst. (jf. 5.67 e).«

2) I kapitel 5:

a) affattes afsnit 5.67 d) og e) således:

»d) swaps men kun hvis de har en markedsværdi, fordi de kan handles eller føres i modregning. Swaps er kontraktlige aftaler mellem to parter, som aftaler på særlige vilkår og inden for en fastlagt tidsramme at bytte betalingsstrømme vedrørende to gældsposter af samme størrelse. De mest anvendte varianter er renteswaps, swaps med udenlandsk valuta og valutaswaps. Renteswaps er bytte af forskelligt udformede rentebetaling, f.eks. fast rente imod variabel rente, én variabel rente imod en anden, fast rente i én valuta imod variabel rente i anden osv. Swaps med udenlandsk valuta (inkl. alle terminsforretninger) er transaktioner i udenlandsk valuta til en forud fastsat vekselkurs. Valutaswaps er bytte af bestemte beløb i to forskellige valutaer med deraf følgende betalingsydelser over en bestemt periode og på forud fastsatte vilkår. Ingen af disse betalinger betragtes som formueindkomst i systemet, og alle betalinger bogføres som finansielle derivater;

e) fremtidige rentesikringsaftaler (FRA — forward rate agreements) — men kun hvis de har en markedsværdi, fordi de kan handles eller føres i modregning. FRA'er er kontraktlige aftaler, hvori to parter — for at dække sig ind imod renteændringer — aftaler en bestemt rente, som på en aftalt betalingsdag skal betales af et fiktivt lånebeløb, som aldrig udveksles. Størrelsen af betalingerne er baseret på forskellen mellem den aftalte FRA-rentesats og markedrenten på afregningstidspunktet. Disse betalinger betragtes ikke som formueindkomst i systemet, men bogføres som finansielle derivater.«

b) afsnit 5.139 c) og d) affattes således:

»c) samtlige betalinger i form af kurtage til eller fra mæglere eller andre mellemhandlere for formidling af optioner, futures, swaps og andre derivatkontrakter, behandles som betalinger for tjenesteydelser på de relevante konti. Parterne i en swap anses ikke for at yde hinanden tjenesteydelser, men enhver betaling til tredjepart for at formidle swappen skal betragtes som betaling for en tjenesteydelse. Ved en swap-aftale, hvor der er tale om udveksling af hovedstole, registreres strømmene som transaktioner med det underliggende instrument. Andre betalingsstrømme (undtagen kurtage) registreres som finansielle derivater (F.34). Teoretisk set kan den præmie, der betales til sælgeren af en option, betragtes som indbefattende serviceomkostninger, men i praksis er det som regel umuligt at udskille serviceelementet. Derfor skal hele købesummen registreres som anskaffelse af et finansielt aktiv for køberen og som indgåelse af en gældsforpligtelse for sælgeren.

d) når swap-aftaler indebærer hovedstolsudveksling, f.eks. i forbindelse med valutaswaps, registreres den oprindelige hovedstolsudveksling som en transaktion i det underliggende finansielle instrument og ikke som en transaktion i finansielle derivater (F.34). Foreligger der ikke nogen hovedstolsudveksling, registreres der ikke nogen transaktion ved indgåelsen. I begge tilfælde oprettes der således implicit et finansielt derivat med en initial markedsværdi på nul. Herefter vil værdien af swappen være:

1. for hovedstole: den løbende markedsværdi af forskellen mellem den forventede fremtidige markedsværdi af de hovedstole, der skal gendevkles, og de hovedstole, der er anført i kontrakten;

2. for andre betalinger: den løbende markedsværdi af de fremtidige strømme som specificeret i kontrakten.

Ændringer i et derivats værdi over en periode registreres på omvurderingskontoen.

Efterfølgende genudveksling af hovedstole vil være omfattet af swap-aftalens bestemmelser og kan indebære, at finansielle aktiver udveksles til en pris, som afviger fra markedsprisen på sådanne aktiver. Den modsvarende betaling mellem kontraktens parter vil være den, som er specificeret i kontrakten. Forskellen mellem markedspriser og kontraktpriiser er da lig med aktivets/passivets realiseringsværdi på forfaldstidspunktet og registreres som en transaktion i finansielle derivater (F.34). Derimod registreres andre strømme i forbindelse med swap-forretninger som en transaktion i finansielle derivater for de beløb, som reelt udveksles. Alle transaktioner i finansielle derivater skal være lig den/det samlede kursgevinst/-tab i swap-aftalens løbetid. Denne registrering er analog med de posteringer, der foretages i forbindelse med optioner, hvor man benytter sig af retten til at få leveret det underliggende aktiv (jf. a) ovenfor).

En swap-aftale eller en fremtidig rentesikringsaftale registreres for institutionelle enheders vedkommende som finansielle derivater på aktivsiden, hvis nettoværdien er positiv, således at positive nettobetalinge øger nettoværdien (og omvendt). Er swappens nettoværdi negativ, registreres den på passivsiden, således at negative nettobetalinge øger nettoværdien (og omvendt).«
